

Nr 535.

Av herr **Andersson** i Stockholm, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 95, angående pension åt vissa i statens tjänst anställda personer.

Meningen med de pensioner staten beviljar åt i dess tjänst anställda befattningshavare torde vara, att pensionen skall täcka kostnaderna för livets uppehälle, då arbetsförmågan tryter. Om pensionen skall fylla detta ändamål, måste beloppet så tillmätas, att det räcker åtminstone för den anspråkslösaste levnad. Där pensionen icke räcker måste det, då vederbörande saknar egna medel, bliva fattigvården, som träder emellan. De befattningshavare, som givit staten sin arbetskraft under 20—30 år, borde av staten erhålla en pension, så att respektive kommuner ej behöfve med fattigvård sörja för dessas uppehälle.

Ingen av dessa principer synes ha legat till grund för utarbetandet av de förslag, som finnas i Kungl. Maj:ts proposition nr 95. I denna proposition ha de med kort tjänstetid föreslagits till högre pension än de som ha lång tjänstetid. Detta utan någon saklig grund. Ty en arbetare, som arbetat åt staten i 28 år, måste ovillkorligen ha gjort staten större tjänster än den som varit anställd som förman i 15 år. Jämförelsen stödes på uppgifterna under punkterna 2 och 7 i propositionen. Det finnes samma anledning till jämförelse mellan förslagen under punkterna 2 och 8. I första fallet gäller det en man med 28 års anställning och en inkomst av 2 700 kronor om året jämte dyrtidstillägg, alltså omkring 3 400 kronor. Denne kallas skomakeriarbetare, vilken benämning är riktig. I andra fallet gäller det en man med 25 års anställning och en inkomst av 3 260 kronor. Denne sadelmakeriarbetare kallas förman. För bedömande av förmansskapet bör jämförelse göras med lönen för den under punkt 15 upptagna förmannen vid samma regemente. Den under punkt 8 upptagne har råkat bli skriven som förman och har därför för 25 tjänsteår blivit föreslagen till 216 kronor mer om året än den under punkt 2 förekommande arbetaren, som har 3 års längre tjänstetid. Detta är utomordentligt belysande för hurusom titlarna spelat en avgörande roll när det gäller de pensionsbelopp, som här föreslagits.

Under punkt 36 i samma proposition förekommer förslag om en pension på 1 800 kronor för en typisk bisyssla i statens tjänst. Icke heller detta torde sammanfalla med de principer, vilka borde ligga till grund vid bedömande av dessa frågor.

I frontalet meddelades att förslag till bestämmelser angående pensionering av arbetare i statens tjänst är under utarbetande. Då dessa bestämmelser torde komma att bliva av innevarande riksdag fastställda synes det mig

lämpligt, att de i proposition nr 95 upptagna befattningshavarna i arbetare- och förmansställning bliva tilldelade pension enligt de bestämmelser, som sålunda kunna bliva fastställda.

Med hänvisning till vad här anförts får jag härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att de i proposition nr 95 upptagna personerna i arbetare- och förmansställning måtte erhålla pension enligt bestämmelser, som av innevarande års riksdag kunna bliva fastställda för arbetare i statens tjänst.

Stockholm den 16 februari 1934.

Edoff Andersson.
